

המרכז הבינתחומי הרצליה

תיק משמעת מס' 33/2008

בעניין סטודנטית פלונית – (להלן: **הנילונה**).

18.9.2008

יח' באלול תשס"ח

החלטה

א. מבוא

1. הנילונה הינה סטודנטית למשפטים ולמנהל עסקים בבית ספר רדזינר למשפטים במרכז הבינתחומי. הנילונה הואשמה בביצוע עבירות על סעיפים 12(1), 22(2), 2(4), 2(6), 2(11) ו- 2(17) לתקנון המשמעת של המרכז הבינתחומי (להלן: "**תקנון המשמעת**"), בכך שבעקבות בדיקת עבודת הסמינריון, בת 31 עמודים, שהוגשה על-ידיה בקורס/סמינריון "**פיקוח על פעילות עסקית**", הועלה חשד כבד על-ידי המרצה, ד"ר גיא זיידמן (להלן: "**המרצה**"), כי בוצעה העתקה ממקור אינטרנט - חיבור בשם "**שווי זכויות חכירה בקרקעות מ.מ.י המיועדות לחקלאות**", אשר פורסם על-ידי מר עדי צביקל, כלכלן ושמאי מקרקעין, בגיליון מס' 5 (ינואר – פברואר, שנת 2000) של ARNONA - אינטר-עט של דלא-ניידי ומיסוי מקרקעין (להלן: "**מקור האינטרנט**"), שכתובת האינטרנט שלו היא כדלקמן: <http://arnona.co.il/magazine/vol-05/zvikal1.html>

2. בדיון שנערך בפניי, בנוכחות גב' שיר פאר, רכזת ועדות המשמעת, ביום שלישי, ה - 2 לספטמבר 2008, ב' באלול תשס"ח, נשמעו הקובלת הנכבדה, גב' אורלי שקד והנילונה בעצמה.

3. ביום 14 לספטמבר 2008, יד' באלול תשס"ח, הודעתי לנילונה לבקשתה, באמצעות גב' פאר, על הרשעתה (עליה כבר הודעתי לה בסוף הדיון בפני) ועל העונש בו תשא, זאת על-מנת למנוע עינוי דין. להלן נימוקי.

ב. דיון

4. במסגרת הדיון בפני **תחילה כפרה הנילונה באשמה** וציינה כי השמיטה בשוגג את שמו של מקור האינטרנט ממנו נטלה מספר שורות מועט. לדבריה, הייתה זו טעות טכנית, ללא כל מטרה להעתיק. אולם, **עיון בעבודת הסמינריון למול מקור האינטרנט לימדני, כטענת המרצה והקובלת המלומדת, כי אין כל ספק, שמדובר בהעתקה מהותית ולא טכנית, שכן הנילונה העתיקה את עמודים 13 – 26 מילה במילה מאותו מקור אינטרנט, זאת מבלי לציין בהערות שוליים ו/או ברשימה הביבליוגרפית שבסוף עבודתה (שם, בעמ' 31). יוצא כי יותר משליש מהעבודה מועתק, דבר שסותר את דברי הנילונה כי העתיקה רק מספר שורות.**

5. בסופו של דבר, אף הנילונה הודתה והסכימה כי העתיקה את עמודים 13 - 26 מאותו מקור אינטרנט, אך ביקשה להדגיש, כי עשתה כן בהעדר כל כוונת הונאה אלא בטעות כנה ומתוך נמהרות וחפזון. לטעמה, מדובר בהפרת הוראות וברמה אקדמית נמוכה.

6. בהקשר זה אעיר, כי אני מאמין לנילונה שלא העתיקה מתוך כוונת זדון אולם, תוצאות מעשיה חמורות ומהוות, לכל הדעות, העתקה אפילו זו בוצעה מתוך עייפות החומר, חוסר אכפתיות, או מכל סיבה אחרת שגרמה לה לטשטוש-גבולות פסול.

7. פועל יוצא הנילונה מורשעת בדין על יסוד הודאתה בעובדות, בעבירות על סעיפים (1)2, (2)2, (4)2, (6)2 ו- (11)2 לתקנון המשמעת, עבירות אותן עברה בשלהי לימודיה, במסגרת הסמינריון האחרון בתואר הראשון.

ג. הענישה

8. אשר לעונש, הקובלת המלומדת ביקשה להקריא את סעיף 3ב(3) לתקנון המשמעת (עמ' 592), המדבר בעונש מינימום ומחייב אותה לבקש הרחקה מן הלימודים למשך שנתיים. לפיכך סברה, כי על משך ההרחקה לעמוד על שנתיים בתוספת פסילת הסמינריון, כמובן.

9. הנילונה מצדה, ציינה כי הרחקה של שנתיים נראית בעיניה דרקונית, זה עתה סיימה התמחות ונרשמה לקורס הכנה לבחינות הלשכה (עליו כבר שילמה), אך היא מבינה כי שגתה ותקבל בהבנה ובכבוד כל עונש שיוטל עליה. עוד ציינה, כי נישאה לאחרונה לסטודנט לרפואה וכי הם מצפים לילד.

10. בהמשך העבירה הנילונה לעיוני, באמצעות גב' פאר, מכתבי הערכה ותעודות על שירותה בצה"ל, המדברים כולם בשבחה. כמו כן, הועברה לעיוני התייחסותה של סגנית ראש מינהל הסטודנטים למשפטים, גב' מירית אלון, אשר הדגישה כי הנילונה הינה בשנה השביעית ללימודיה במרכז הבינתחומי, וכי לעונש הרחקה ממושך עלולות להיות השלכות קשות לגבי סיכוייה לקבל הארכה נוספת מהוועדה לענייני תלמידים ולסיים את לימודיה.

11. לחומרה אדגיש, כי אין כל ספק, שהעתקה במסגרת עבודת בית בכלל ובמסגרת סמינריון בפרט היא עבירה חמורה ביותר שיש בה על-פי טיבה משום פגיעה באמות המידה המוסריות המחייבות כל סטודנט במרכז הבינתחומי. עבודת הסמינריון הינה משיאיו של הלימוד האוניברסיטאי ועל בסיס בדיקתה נקבע, בדרך כלל, הציון הסופי של הסטודנט בקורס.

בהקשר זה ראויים דברי ועדת הערר של המרכז הבינתחומי בראשות ד"ר שרון רבין-מרגליות והחברים הנכבדים, פרופ' אמנון סלע ופרופ' יעקב הל-אור, בעניינו של סטודנט פלוני - ערר על תיק משמעת 9/2006, מיום 30 בנובמבר 2006, ט' בכסלו תשס"ז, לפיהם:

"... כאשר סטודנט כותב עבודה סמינריונית, המרכז הבינתחומי נותן בו אמון מרבי. אין גבול כיום לאפשרויות ההעסקה של עבודות סמינריות, ועל-מנת שנוכל להמשיך ולקיים מוסד זה – המהווה נדבך חשוב בשלב חניכותו האקדמית של כל סטודנט, יש ליצור תשתית של אמון. יש להבטיח כי עבודות אותן מגיש תלמיד הן פרי של עבודה ומחשבה עצמאית, וכל רעיון, דעה, או נתון שאינן פרי מחשבתו האישית של התלמיד יהיו מגובים בהפניה למקור. לא יתכן כי תלמיד ייחס לעצמו דעות ועמדות שהוא שאב ממקורות אחרים, בלא להפנות את תשומת ליבו של הקורא לאותו מקור.

ההשערה שמא יש סטודנטים רבים שאינם נוהגים על-פי כללי הציטוט האקדמיים הראויים רק מגבירה את הצורך להטיל עונשים מרתיעים על אותם סטודנטים אשר הורשעו במעשה הונאה ביחס לעבודה סמינריונית שהגישו" (שם, בעמ' 4).

יוצא כי העתקה בסמינריון מחייבת ענישה חמורה ביותר. אשר על כן, כלל הוא בסעיף 3(ב) לתקנון המשמעת (הדן בעונשי מינימום), כי מי שהובא לדין משמעתי בעבירה של העתקה בסמינריון ונמצא אשם בעבירה, צריך להיות מורחק מן הלימודים הרחקה של ממש ובפועל למשך שנתיים לפחות. זהו הכלל ואי הרחקה למשך שנתיים ו/או אי הרחקה בפועל אלא על תנאי (המותרים על-פי סעיף 3(ד) לתקנון המשמעת), הם היוצא מן הכלל, והם צריכים להתייחד למקרים יוצאי דופן.

12. לקולה אדגיש, כי מדובר בסטודנטית שסיימה את לימודיה במרכז הבינתחומי, למעט הסמינריון נשוא האישום; כמו כן, סיימה את התמחותה והחלה בלימודים לבחינות הלשכה במסגרת קורס הכנה עליו כבר שילמה; נהיר לכל, כי כעת יהיה עליה להפסיק את לימודיה לבחינות הלשכה, לשוב וללמוד במרכז הבינתחומי סמסטר נוסף, ולהמתין למועד מבחני לשכה מאוחר יותר. כל אלה הינם שיקולים שיש להביא לקולה בבחינת העונש הראוי לה. לאלה יש להוסיף את העובדה שזו לה עבירה ראשונה שנעברה, כאמור, בשלהי התואר הראשון לאחר מספר שנות לימוד ללא כל רבב, את העובדה שתרמה למדינה ולקהילה, כפי שמעידים מסמכים שונים שהעבירה לעיוני, את הכרתה בטעותה ואת העובדה שנישאה לאחרונה והיא מצפה לילד.

עוד אדגיש, כי העדכון שהועבר אלי מסגנית ראש מינהל הסטודנטים למשפטים, גב' מירית אלון, בנוגע להשלכות של הרחקה ארוכה על סיכוייה של הנילוונה לסיים את התואר הראשון במרכז הבינתחומי הביאוני להקל עמה באורכה של ההרחקה, על-מנת שלא להביא לענישה הולמת אך בלתי מידתית בנסיבות המקרה יוצאות הדופן.

לעניין עקרון המידתיות בענישה ראו דברי כב' השופטת פרוקצ'יה בער"מ 8372/05 גבריאלו נ' עיריית תל-אביב-יפו, המחלקה המשפטית, (טרם פורסם, ניתן ביום 14 למרץ 2006), לפיהם -

"מידתיות אמצעי המשמעת הננקטים נגזרת מנסיבותיו המיוחדות של המקרה, מעוצמת חומרתה של העבירה, וממשקל הנסיבות האישיות לנאשם. בשקלול הערכים הרלבנטיים, יש להגיע לנקודת איזון עונשית ראויה אשר תשלב בין האינטרס הציבורי ביישום ראוי של נורמות המשמעת בשירות הציבורי, בד בבד עם דאגה לגורלו של הפרט באופן שהענישה תהיה מידתית ותהיה תואמת את מכלול האינטרסים הראויים לאיזון (עש"מ 5771/01 פודלובסקי נ' נציב שירות המדינה, פ"ד נו(1) 463, 480-1; עש"מ 5282/98 מדינת ישראל נ' תמר כתב, פ"ד נב(5) 87, 93; עש"מ 10566/02 מדינת ישראל נ' טוביה גרינבוים, תק-על 2003 (1) 632).
וכך, יש לחתור למידתיות בענישה המשמעתית אשר תעוצב בהתאם למידותיה של העבירה, למאפייניו הקונקרטיים של המקרה, ולנסיבותיו האישיות של הנאשם (עש"מ 10250/01 מוכתרי נ' נציבות שירות המדינה, תק-על 2002 (1) 19; עש"מ 1804/01 מדינת ישראל נ' אסתר אלקריץ, תק-על 2001 (3) 1266; עש"מ 8160/04 מדינת ישראל נ' חיים בן-סימון, תק-על 2005 (1) 3504) (שם, בפסקה 6).
 (ההדגשות אינן במקור - א.פ.)

13. הלכה היא כי במסגרת המלאכה הקשה של גזירת הדין משמשים מספר שיקולים, כלליים ואינדיבידואליים, אשר יש ליתן להם ביטוי ולאזן ביניהם. על שיקולים אלה נמנים, בין היתר, **חומרת העבירה ומהותה, הרתעה, מניעה, גמול ושיקום** מקום בו הדבר אפשרי. **משקלם היחסי של שיקולים אלה איננו זהה, והוא משתנה בין מקרה אחד למשנהו, לפי הנילון ולפי נסיבותיו הספציפיות** (ראו והשוו ע"פ 8164/02 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(3) 577, 583).

14. במסגרת המקרה שלפני, לאור ההשלכות המרחיקות של עונש הרחקה ארוכה בפועל על סיכוייה של הנילונה לסיים את לימודיה; כמו כן, לאור נסיבות העבירה, תוצאות הלוואי של ביטול הסמינריון ועצם ההרשעה בעבירה חמורה וכלל השיקולים שסקרתי בהחלטתי, מצאתי להקל במידת מה עם הנילונה ולהסתפק בעונש הרחקה בפועל מינימאלי. עלי להבהיר, כי לולא ההשלכות החמורות במקרה מיוחד זה של עונש הרחקה ארוך, הייתי גוזר על הנילונה עונש של הרחקה בת שנה אחת לכל הפחות. זאת לאור חומרת העבירה ומשיקולי גמול והרתעה. אולם, במקרה דנן עקרון המידתיות חייב אותי ליתן בכורה לשיקולי השיקום ולנסיבות האישיות של הנילונה.

15. לפיכך, הנני מטיל על הנילונה את העונשים הבאים:

1. הרחקה למשך סמסטר אחד. ההרחקה תתבצע בהתאם להנחיה שבסעיף 16 להחלטתי.

2. פסילת הסמינריון.

16. הנילונה תורחק למשך סמסטר אחד. בנסיבות המקרה, ההרחקה תיכנס לתוקף מייד בסיום סמסטר א' תשס"ט (שנת 2009). במהלך סמסטר א' תשס"ט הנילונה רשאית להירשם לסמינריון, אשר יוגש על-ידה עד ליום הראשון של סמסטר ב' תשס"ט. ציון הסמינריון לא יימסר לנילונה עד ליום האחרון של סמסטר ב' תשס"ט (שנת 2009). ממועד זה הנילונה תיהיה רשאית לקבל את ציון הסמינריון וכל אישור לו תהיה זכאית.

17. סדר דברים זה, מטרתו לאפשר לנילונה לסיים הן את ריצוי העונש והן את השלמת הסמינריון בתוך שנה אחת ולגשת למבחני הלשכה במועד אוקטובר 2009.

ד. הערה בשולי ההחלטה

18. צר לי לציין, כי זהו כבר המקרה השלישי במסגרתו אני נתקל בסטודנט ו/או סטודנטית, שכמעט סיימו את כל לימודי התואר הראשון, וכל שנותר להם הוא לכתוב עבודת סמינריון אחרונה, או אז הם מחליטים לנקוט בקיצורי דרך שונים שבמהותם מהווים העתקה ממקור שלא צוין, אם מתוך עייפות החומר, אם מתוך חוסר עניין ואם מתוך זלזול במטלה האחרונה. כך, ברגע אחד של שטות, אותם סטודנטים מכתימים עשייה של מספר שנים ללא כל רבב.

19. פנייתי היא לכלל הסטודנטים בשנים המתקדמות (ג' – ד') בבקשה, כי יימנעו מטעויות מצערות שכאלה. כמו כן, אני מציע לגורמים המוסמכים במרכז הבינתחומי ולאגודת הסטודנטים לחזור ולשקן באמצעות הוצאת דף הנחיות לסטודנט לעניין אופן כתיבת עבודת סמינריון, תוך שימת דגש מיוחד לנושא החובה להביא דברים בשם אמרם, החובה לציין מקורות אם בצורת הערות שוליים ואם בצורה אחרת והחובה להכין רשימה ביבליוגרפית מלאה.

ה. סוף דבר

הנילונה הורשעה - כמפורט בסעיף 7 להחלטתי ועונשה - כמפורט בסעיפים 15-16 להחלטתי.

החלטה זו תפורסם ללא ציון שמה של הנילונה.

אני מבקש כי עותק מהחלטה זו ישלח לסגנית הנשיא לענייני סטודנטים וכן ליו"ר אגודת הסטודנטים לעניין הערתי בסעיפים 18 - 19. כמו כן, תשומת לב מינהל הסטודנטים לסעיף 16 להחלטתי.

עו"ד אסף פורת
הממונה על המשמעת

The Interdisciplinary Center

Disciplinary File 33/2008

In the Matter of the Accused Student (Hereinafter: The Respondent)

September 18, 2008
18th of Elul 5768

Decision

A. Introduction

1. The Respondent is a Law and Business Administration student at the **Radzyner School of Law** of the Interdisciplinary Center. The Respondent has been accused of offenses according to **clauses 2(a), 2(b), 2(d), 2(f), 2(k) and 2(q)** of the Disciplinary Code of the Interdisciplinary Center (hereinafter: "**The Disciplinary Code**"). After checking the seminar paper including 31 pages submitted by the Respondent in the course/seminar "**Supervision of Business Activity**", grave suspicion was raised by the lecturer, Dr. Guy Ziedman (hereinafter: "**the Lecturer**"), that the Respondent copied done from an Internet Source – a paper entitled "The Value of Leasing Rights of Israel Land Administration Land designated for Agriculture", which was publicized by Mr. Adi Zvikal, an economist and land appraiser, in the 5th volume (January – February 2000) of ARNONA – Real Estate and Land Taxes Internet Journal (hereinafter: "**the Internet source**"), appearing on the following Internet site: <http://arnona.co.il/magazine/vol-05/zvikal1.html>.
2. The Complainant, Honorable Ms. Orly Shaked and the Respondent were heard during the hearing held before me on Tuesday the 2nd of September, 2008, the 2nd of Elul 5768, in the presence of Ms. Shir Peer, Coordinator of the Disciplinary Committees.
3. On September 14, 2008, the 14th of Elul, I notified the Respondent in accordance with her request, through Ms. Peer, about her conviction (which I had already informed her at the end of the hearing before me) and about the punishment she shall bear, in order to avoid the delay of judgment. My rationale is presented below.

B. Hearing

4. **At first**, during the hearing held before me, **the Respondent denied the accusations against her** and noted that she accidentally omitted the Internet source from which she quoted only several sentences. She claimed that it was a technical mistake without any intention of copying. However, from a review of her seminar paper in comparison to the Internet source I learned, as argued by the Lecturer and the learned Complainant, that there is no doubt that this is a case of substantial copying and not a technical matter, since the Respondent copied pages 13-26 word for word from the same Internet source without including a citation in the footnote or adding the source to the reference list at the end of the paper (ibid, 31). Consequently more than a third of the paper was copied, which contradicts the Respondent's claims that she **only** copied several sentences.

5. Ultimately, the Respondent even admitted and agreed that she copied pages 13-26 from the same Internet source, but asked to emphasize that she did so without any intention of deceiving but rather through an honest mistake and as a result of hastiness and rashness. She claims that this is a case of a breach of instructions and a low level of academic performance.
6. In this context I will note that I believe that the Respondent did not copy with malicious intent. Nonetheless, the result of her actions are severe and indisputably constitute, copying even if it was done due to mental fatigue, carelessness or any other reason which caused her to befuddle illegitimate boundaries.
7. Consequently **based on her admission to the facts the Respondent is convicted** of offenses according to **clauses 2(a), 2(b), 2(d), 2(f), and 2(k)** of the Disciplinary Code. She committed these offenses at the end of her studies, in the framework of the last seminar towards her bachelor's degree.

C. Punishment

8. As for the punishment, **the learned Complainant** asked to read clause 3b(b) of the Disciplinary code (page 59\2) which deals with minimum punishment and obligates her to request suspension from studies for a period of two years. Therefore she believes that the suspension should be for two years, obviously in addition to disqualification of the seminar.
9. **The Respondent**, on her part, noted that suspension for two years seems to her draconian since she completed her apprenticeship, registered for a preparatory course for the Bar exam (for which she has already paid). Nevertheless she understands that she made a mistake and she respectfully and understandingly accepts any punishment that shall be imposed upon her. She also noted that she recently married a medical student and they are expecting a newborn.
10. Furthermore the Respondent sent, through Ms. Peer, letters of esteem and certificates of her service in IDF for my review which all praise her. In addition, the Deputy Head of the Law Students Administration, Ms. Mirit Alon, sent her reference to the Respondent emphasizing that the Respondent is a 7th year student at the Interdisciplinary Center and a prolonged period of suspension may have very difficult implications in reference to her probability of receiving an additional extension to complete her studies from the Committee on Student Affairs.
11. **As for the severity** I would like to emphasize that there is no doubt, that copying in the framework of homework in general and in the framework of a seminar paper in particular is one of the most serious offenses by nature since it harms the moral criterion required of each and every student at the Interdisciplinary Center. The seminar paper is one of the summits of university studies and the student's final grade in the course is usually based on the paper that was checked. In this context the statements of the Interdisciplinary Center's Appeal Committee headed by **Dr. Sharon Rabin-Margalit and the honorable members, Professor Amnon Sella and Prof. Yacov Hel-Or**, in the matter of Student A – **an appeal of the disciplinary case 9/2006**, on November 30, 2006, the 10th of Kislev 5767, are appropriate, whereby:

"... When a student writes a seminar paper, the Interdisciplinary Center bestows him the utmost trust. Today there is no limit to the possibilities of copying seminar papers and in order for this institute to continue to exist – which constitutes an important part in the academic education of each student, a foundation of trust must be established. We must ensure that the papers submitted by the student are the fruit of his won work and independent thinking, and any idea, opinion or data which is not the result of the Student's own personal thought must be supported by citation of the source. It is inconceivable that a student will associate opinions and attitudes with himself when he actually derived them from other sources, without referring the attention of the reader to the source.

The assumption that there are many students that do not follow the rules of appropriate academic citation only intensifies the need to impose deterring punishment on students who have been convicted of deceiving in relation to seminar papers they have submitted" (ibid, p. 4).

The result is that copying on a seminar paper requires the most severe punishment. Therefore, the rule in clause 3(b) of the Disciplinary Code (that deals with minimum punishment) is that anyone brought before a disciplinary hearing for copying on a seminar paper who is found guilty, must be actually suspended from studies for a period of at least two years. This is the rule and thus suspending a student for a period of less than two years and/or imposing conditional suspension (as permitted according to clause 3(d) of the Disciplinary Code), should only apply to exceptions and must be used exclusively in exceptional cases.

12. **For leniency** I would like to emphasize that in this case we are dealing with a student who has completed her studies at the Interdisciplinary Center, except for the seminar which is the subject of the case; Furthermore, she completed her apprenticeship and began her studies towards the bar exam in the framework of a preparatory course for which she has already paid; we would like to clarify to everyone that now she will have to cease her studies towards her bar exam, return to study at the Interdisciplinary Center for an additional semester and wait for a later date to take her bar exam. All of these are considerations which must be taken into account when considering leniency in the punishment which she deserves. To these considerations we should add that this is the first offense she has committed, which as stated, she committed at the end of her studies towards her bachelor's degree after untainted years of study at the Center, the fact that she has contributed to the country and to the community, as indicated in the various documents she presented to me for my review, her recognition of her mistake and the fact that she recently married and is expecting a newborn.

I would also like to emphasize that **the update presented to me from the Head of the Law Students Administration, Ms. Miri Alon, in reference to the implications of prolonged suspension from studies on the prospect of the Respondent completing her bachelor's degree at the Interdisciplinary Center caused me to be lenient with her with respect to the duration of suspension, to avoid imposing punishment which is appropriate but unproportional under the exceptional circumstances of this case.**

In reference to the **principal of proportionality** see Judge Prokachya's decision in the local authority appeal 8372/05 **Gabrielov v. The City of Tel Aviv Jaffa, the Legal Department**, (unpublished, given on March 14, 2006), whereby –

"Proportionality of the disciplinary means taken is derived from the special circumstances of the case, the severity of the offense, and the weight of the personal circumstances of the Accused. In weighing the relevant values a balance must be reached for the appropriate punishment which will combine the public interest in proper implementation of disciplinary norms in public service, and at the same time the concern for the fate of the individual in such a manner that the punishment will be proportional and will suit the array of interests which should be balanced (Civil Service Appeal 5771/01 **Pudlovsky v. Civil Service Commissioner, 10250/01, Psakdin 56(1), 480-1; Civil Service Appeal 5282/98 **The Stat of Israel v. Tuvia Greenbaum**, Tak-Al 2003 (1) 632). Thus we must aspire towards proportional disciplinary punishment which will be shaped according to the degree of the offense, the substantial characteristics of the case, and the personal circumstances of the accused (Civil Appeal 10250/01 **Muchtar v. Civil Service Commissioner**, Tak-Al 2002 (1) 19; Civil Appeal 1804/01 **The State of Israel v. Esther Elkritz**, Tak-Al 2001 (3) 1266; Civil Appeal 8160/04 **The State of Israel v. Haim Ben-Simon**, Tak-Al 2005 (1) 3504)" (ibid, paragraph 6) (the bold print does not appear in the original document – A.P.)**

13. In principal, in this difficult task of sentencing, several considerations, both general and individual, need to be taken into account and a balance between them must be achieved. These considerations include among others, **the severity and essence of the offense, deterrence, motive, retribution and rehabilitation** when possible. **The relevant weights of these considerations are not equal and they vary from case to case, according to the Respondent and his/her specific circumstances** (see and compare Criminal Appeal 8163/02 **John Doe v. the State of Israel**, Psakdin 58 (3), 577, 583).
14. In the framework of the case before me, in light of the far-reaching implications of extended suspension on the probability of the Respondent to complete her studies, and in light of the circumstances of the offense, the secondary results of disqualification of the seminar and the mere conviction of a severe offense and the considerations I reviewed in my decision, I have decided to be somewhat lenient with the Respondent and to impose a minimal period of suspension. I must clarify that without the severe implications in this special case of extended suspension, I would have imposed a punishment of at least one year. This is due to the severity of the offense and the considerations of retribution and deterrence. Nonetheless, in this specific case the principal of proportionality warranted that I give priority to considerations of rehabilitation and the personal circumstances of the Respondent.
15. **Therefore I hereby impose the following punishment on the Respondent:**
 1. **Suspension for One Semester** – Suspension will be imposed in accordance with paragraph 16 of this decision.
 2. **Disqualification of the seminar.**

16. **The Respondent will be suspended from studies for a period of one semester. Under the circumstances of this case, suspension will take effect immediately at the end of the first semester of the 2008/9 academic year. During the first semester of 2008/9 the Respondent shall be entitled to register for a seminar, whereby she will be required to submit her seminar paper before the 1st day of the second semester of the 2008/9 academic year. The grade of the seminar shall not be given to the Respondent until the last day of the 2nd semester of the 2008/0 academic year. From that date the Respondent shall be entitled to receive her grade in the seminar and any other certificate to which she shall be entitled.**
17. The above sequence of events is to enable the Respondent to complete the serving of her sentence, to complete her seminar within one year and to take the Bar exams in October 2009.

D. A Marginal Note in Reference to this Decision

18. I regretfully note that this is the **third case I have come across whereby Students, who have completed almost all of the requirements towards their bachelor's degree and all that is left for them to complete is to write their seminar paper, decide to take various shortcuts which in essence constitute copying from a source without citing it.** This may be the result of mental fatigue and disinterest in the subject matter or disregard for their last assignment. In any case, with one second of idiocy, these students stain their untainted years of activities at the Center.
19. My appeal is to the entire student body in their 3rd and 4th years of study in order to avoid these regretful mistakes. Moreover, I recommend that the authorized persons at the Interdisciplinary Center and from the Student Union remind the students by means of a **page addressed to the students with instructions on writing seminar papers, with special emphasis on the obligation of citations, the requirement of citing references by means of footnotes or by other means and the requirement of preparing a complete reference list.**

E. Conclusion

The Respondent is hereby convicted – as detailed in paragraph 7 of my decision and her punishment is as detailed in paragraphs 15 and 16 of my decision.

I request that a copy of this decision be sent to the **Vice President of Student Affairs** and to the **Chairman of the Student Union concerning my remarks in paragraphs 18-19.** Furthermore, attention of the **Student Administration** should be called to paragraph 16 of my decision.

Adv. Assaf Porat
In Charge of Discipline